

ABANS D'ARA

## Institucions catalanes a l'estranger

Maspons i Anglasesell (Barcelona, 1872 - Bigues, 1966), a *Revista de Catalunya* (20-II-1926).

**Deia que en dret català i internacional -i no en el castellà- la justícia preval sobre la llei.**

FRANCESC MASPONS I ANGLASELL 1926

Peces Històriques Triades Per **Josep Maria Casasús** Actualitzada el 23/11/2015 00:00



[...] Són principis elementals del dret català, que si una fórmula legal és rebutjada pels legíslats, perd la força d'obligar; que, si, en un cas concret, la seva aplicació consagra una arbitrietat, hi esdevé inaplicable; que tota llei és derogada en consolidar-se un costum en contra; que abans és la justícia que la llei; i que, per tant, la promulgació d'una llei perjudicial i equivocada és una inutilitat sense transcendència.

[...] Del 1714 als temps presents, han passat més de dos segles, i el 1714 representa el salt bruscat al predomini d'un sistema basat en fonaments precisament contraris a aquests; predomini sostingut, no sols sense defalliment, sinó amb continuïtat d'esforç per fer-lo surar, pel poder que d'aleshores ençà ha regit Catalunya, i ajudat, de manera impagable, pel superficialisme del segle dinovè. Es tracta de fets històrics que es poden enunciar sense entretenir-se a comentar-los; les compilacions legislatives castellanes, posant-hi al davant la verament monumental de "Las Partidas", estan basades en l'afirmació que sols el rei té facultat per fer la llei, i de decidir què ha de dir, i, com no pot ésser menys, les bases del sistema jurídic que se'n deriva són les contràries de les enunciadades; que ningú no es pot creure en el dret de rebutjar-la; que per sobre l'interès particular del cas judicat hi ha la intangibilitat de la fórmula legal; que el costum no té cap força sobre ella; i que, equivocada o no, la llei és llei obligatòria fins que al legislador li plagui canviar-la;

[...] On mena aquest criteri, i quina empremta deixa a l'esperit d'un poble, també ho diuen els adagis populars, i el més expressiu és, en aquest sentit, el prou conegut de "quien manda, manda".

[...] Res del que queda dit, però, per natural i planer que sigui, té la força d'evidència dels fets:

[...] avui sostenen vigents, i practiquen solucions nostrades, els Estats precisament dominadors del comerç mundial i de la indústria. Alguna cosa ensenya que, per iniciativa estrangera, un dels cabdals organismes de la Societat de les Nacions hagi adoptat el Consolat de Mar com a norma dels seus treballs de redacció del futur codi internacional marítim.